

"Kəşfiyyatçının əsir düşməyini qəbul edə bilmirəm. Mənə görə, kəşfiyyatçı əsir düşə bilməz. Ya özünü partlatmalıdır, ya da döyüş meydanından çıxmalıdır". "Ədalət" qəzetinin qonağı Qarabağ qazisi, ehtiyatda olan kapitan Anar Məmmədovdur
-Zəhmət olmasa, özünüzü təqdim edin...

ildə yaralanmışdım. 2015-ci il sentyabr ayının 1-də düşmən ərazisində döyüş tapşırığını yerinə yetirərək düşmənin yerləşdirdiyi 2 ədəd minaya ard-arda düşdüm.

Bu minalar nəticəsinə sağ ayağım zədələndi və sol qolumu itirdim. Yaralandığım vaxt elə bildim ki, həyata yenidən gəlmişəm. Yaralandığımı fər-

demə, mina partlayan zaman zərbəsi tapançanı harasa atıbmış. Şəxsi heyətdən bir əl qumbarası istədim ki, mənə verin, dedilər yoxdur.

Onlar "yoxdur" ifadəsini ona görə söylədilər ki, mənə orada tək qoymaq istəmirdilər. Kəşfiyyatçının əsir düşməyini qəbul edə bilmirəm. Mənə görə, kəşfiyyatçı əsir düşə bilməz.

Qarabağ qazisi: "Ard-arda 2 ədəd minaya düşdüm"

-Ehtiyatda olan kapitan, Qarabağ qazisi Anar Məmmədov. 1981-ci ildə Bakı şəhərində anadan olmuşam. 2005-ci ildə Ali Hərbi Məktəbi bitirmişəm və o vaxtdan ta yaralandığım günə qədər qoşun kəşfiyyatı ixtisası üzrə çalışmışam.

-Pilot ola bilmədiyim üçün kəşfiyyatçı oldum. Bu barədə danışaq...

-Ali Hərbi Məktəbə daxil olanda ən böyük arzum idi ki, hərbi pilot olum. Lakin bir balaca səhhətimdə problem olduğuna görə, daha açıq desəm, burnumda çəpər əyriliyi olduğu üçün pilot ola bilmədim. Odur ki, ikinci ən sevdiyim ixtisası seçdim. Allahın izni ilə də kəşfiyyatçı oldum. Bu peşəni seçdiyim üçün peşiman deyiləm.

-Hərbi xidmət dövründəki xatirələrinizdən söhbət açaq...

-Kəşfiyyatçının xatirələri onun düşməni izləməsi ilə bağlı ola bilər. Hansısa bir kəşfiyyatçının, zənnimcə, ən gözəl xatirələri budur. Dəfələrlə düşmənin arxasınca fəaliyyətə olmuşam.

O günlər həyatımın ən gözəl günlərindən olub. Ağdamda, Goranboyda ən gözəl xatirələrim olub.

-Yaralandığınız günü necə xatırlayırsınız?

-Yaralandığım gün həyatımda dönüş nöqtəsi oldu. 2015-ci

qində ola bilməmişdim. Mina-ya düşdüm, sanki 2-3 saniyə həyatdan ayrıldım, sonra yenidən bu həyata qayıtdım. Gözümü açanda yenidən doğulmuş kimi idim.

2 minaya düşmək elə-belə bir şey deyil. Şiddətli ağrılar var idi.

Lakin şəxsi heyətimi təhlükəyə atmamaq üçün özümü maksimum dərəcədə toparladım. Yeni nə səsim çıxdı, nə də bir şey.

Ağrılar içərisində tam sakit bir vəziyyətdə idim. Döyüşçü yoldaşlarım mənə biz tərəfə aparanda bir-iki dəfə şiddətli ağrılarım tutdu. Onlara dedim ki, siz gedin, mən gələ bilsəm, sonradan gələcəm, gələ bilməsəm də, özümü öldürəcəm. Əlimi atdım ki, tapançamı götürüm, gördüm, yoxdur. Sən

Ya özünü partlatmalıdır, ya da döyüş meydanından çıxmalıdır. Nəse mənə bir döyüşçü yoldaşım Ağayev Şahin dedi ki, mən də sizinlə qalırım, sizi bu döyüş meydanında tək qoya bilmərəm. Mən onu da təhlükəyə atmaq üçün razılışib döyüşçü yoldaşlarımla oranı tərk etdim. 4-5 saat yaralı

halda yol gəldik. Sonra xəstəxanaya apardılar. Allahın izni ilə sağ qaldım.

-Bax Ordumuz döyüş ruhundadır. Əsgərlərimizə, zabitlərimizə nəse sözünüz var?

-Bir şeyi düşünürəm ki, şəhid olan qardaşlarımızdan heç bir şeyimiz artıq deyil. Odur ki, biz döyüşməliyik. Döyüşməliyik ki, torpaqlarımız işğaldan azad olunsun. Könüllü olaraq qeydiyyatdan keçmişəm, cavab gözləyirəm ki, icazə verilsin, döyüşlərdə iştirak edim. Ordumuza uğurlar arzulayıram.

Allah ordumuza, əsgərlərimizi, zabitlərimizi qorusun. Xalqımıza qələbə arzulayıram. Cənab Prezidentin də dedi ki, Qarabağ Azərbaycandır!

Rövşən Tahir